

KÚRIA

Bfv.III.1.736/2014/9.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év február hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés vétsége és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a Veszprém Megyei Főügyészség által - az I. rendű és a II. rendű terheltek javára - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Tapolcai Városi Bíróság 3.B.483/2011/31. számú, valamint a Veszprémi Törvényszék 2.Bf.115/2013/3. számú ítéletét megváltoztatja:

az I. rendű terheltet a szerzői jog megsértésének vétsége [Btk. 385. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmenti.

a II. rendű terheltet a szerzői jog megsértésének vétsége [Btk. 385. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmenti.

Az I. rendű terhelt - terhén maradó bűncselekményei miatt - a fogházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetését 10 (tíz) hónapra enyhíti, a próbaidőre vonatkozó rendelkezés érintetlenül hagyásával.

Az I. rendű terhelt tekintetében a közügyektől eltiltás büntetést mellőzi.

A II. rendű terhelt - terhén maradt bűncselekmény miatt - az 1 (egy) évi szabadságvesztés büntetésének próbaidőre való felfüggesztését 1 (egy) évre enyhíti, a halmazatra utalást mellőzi.

Az A. típusú laptop merevlemezének és a P. P. típusú számítógép merevlemezének elkobzását mellőzi. Az A. típusú laptop merevlemezének és a P. P. típusú számítógép merevlemezének lefoglalását megszünteti és az A. típusú laptop merevlemezét az I. rendű terheltnek, a P. P. típusú számítógép

merevlemezét a II. rendű terheltnek kiadni rendeli.

A polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezést - mindkét terhelt vonatkozásában - megváltoztatja és a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

Az I. rendű terhelt vonatkozásában az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 54.535 (ötvennégyezer-ötszázharmincöt) forintot az állam visel.

A II. rendű terhelt vonatkozásában az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 54.165 (ötvennégyezer-százhatvanöt) forintot az állam visel.

A II. rendű terheltnek vissza kell téríteni a bűnügyi költség címén befizetett összegből 54.165 (ötvennégyezer-százhatvanöt) forintot a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkorai törvényes kamatával együtt.

Egyebekben a megtámadott ítéletet mindkét terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 20.370 (húszezer-háromszázhetven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Tapolcai Városi Bíróság a 2012. december 5-én kihirdetett 3.B.483/2011/31. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az I. rendű terheltet csekély mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségében [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: korábbi Btk. - 282/A. § (1) bekezdés és (6) bekezdés a) pont], és 19 rendbeli szerzői jog megsértésének vétségében [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés]. Ezért az I. rendű terheltet halmazati büntetésül 4 hónapi fogházbüntetésre és 1 évi közügyektől eltiltásra ítélte, valamint vele szemben 49.500 forint, 35 euró és 550 horvát kuna vagyonek Kobzást rendelt el.

A II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki lőszerezéssel visszaélés büntetésében [korábbi Btk. 263/A. § (1) bekezdés és (4) bekezdés b) pont], és 19 rendbeli szerzői jog megsértésének vétségében [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés]. Ezért a II. rendű terheltet halmazati büntetésül 6 hónapi fogházbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A bíróság rendelkezett az I. rendű terhelt által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, az S. Ügyvédi Iroda magánfél polgári jogi igényéről és a bűnügyi költségről is.

Az I. rendű terhelt tekintetében kétirányú, a II. rendű terhelt vonatkozásában a terhére bejelentett ügyészi fellebbezés alapján eljárva a Veszprémi Törvényszék a 2013. december 5-én kelt - és az I. rendű terhelt esetében 2014. január 10., a II. rendű terhelt esetében 2013. december 5. napján jogerős - 2.Bf.115/2013/3. számú ítéletével az I. rendű terhelt cselekményeit kábítószerrel visszaélés vétségének [ekként megnevezve, a 2012. évi C. törvény - a továbbiakban: Btk. - 176. § (1) bekezdését megjelölve] és szerzői jog megsértése vétségének [Btk. 385. § (1) bekezdés] minősítette, valamint bűnösnek mondta ki kábítószer-birtoklás vétségében is [Btk. 178. § (1) és (5) bekezdés a) pont]. Az I. rendű terhelt fogházbüntetésének tartamát 1 év 4 hónapra súlyosította, végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Módosította a magánfél javára megítélt polgári jogi igény összegét is.

A II. rendű terhelt cselekményeit lősszerrel visszaélés büntettének [korábbi Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pont] és 19 rendbeli szerzői jog megsértése vétségének [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés] minősítette, és börtönbüntetésének tartamát 1 évre súlyosította. Módosította a II. rendű terhelt által megfizetendő bűnügyi költség összegét is.

A bíróság jogerős ítéletében megállapított tényállásnak - a felülvizsgálati indítvánnyal érintett részei [elsőfokú ítélet 2.) és 4.) pont] - a következők:

2.) A nyomozó hatóság az I. rendű terhelt lakásán megtartott házkutatás során lefoglalt egy A. típusú laptopot is. A számítógép házában a Windows eredetiségét igazoló COA matrica nem volt megtalálható, és arra több olyan szoftver volt telepítve, amelyek jogdíjfizetés nélkül kerültek feltelepítésre.

A szoftvereket N.-ban, A.-ban és az U.-ban jelentették meg, így a nyilvánosságra hozatal helye alapján a telepített, illetve telepítő formátumú szoftverekre a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 2. §-ának hatálya kiterjed.

A telepített szoftverek alapján megállapítható, hogy az I. rendű terhelt 19 jogtulajdonos szerzői jogát sértette azzal, hogy a szoftverek után a jogdíjfizetést elmulasztotta.

A sérelmet szenvedett kiadók kára az alábbiak szerint alakult:

1.) M.

39.000 forint

2.)	C. G.	7.900 forint
3.)	L.	6.900 forint
4.)	U. S. L.	4.900 forint
5.)	G. Ltd.	6.900 forint
6.)	A.	5.900 forint
7.)	A. S.	17.800 forint
8.)	R. S. Ltd.	6.900 forint
9.)	A. R.	5.900 forint
10.)	C. C. Inc.	1.900 forint
11.)	W.	7.490 forint
12.)	T.	1.900 forint
13.)	A2.	4.800 forint
14.)	V.	3.800 forint
15.)	E.	11.900 forint
16.)	M. J.	7.000 forint
17.)	P.	8.900 forint
18.)	E. A.	1.900 forint
19.)	F. I.	1.900 forint
összesen:		153.590 forint

A fenti kiadók közül a M. C. képviselőjében eljáró S. Ügyvédi Iroda polgári jogi igényt terjesztett elő.

4.) A II. rendű terhelt is rendelkezett számítógéppel, melynek típusa P. P., és annak számítógépházán sem volt megtalálható a Windows eredetiségét igazoló COA matrica. Ezen túlmenően a II. rendű terhelt számítógépén is több olyan szoftver volt telepítve, melyek telepítése 2009 április és 2010. április 12. napja között történt, valamint a terhelt több olyan CD, illetve DVD lemezzel is rendelkezett, amelyek többszörözése ebben az időszakban történt. A II. rendű terhelt számítógépén, és CD, illetve DVD lemezein található jogvédett szoftvereket N.-ban, A.-ban és az U.-ban, illetve F.-ban jelentették meg, így a nyilvánosságra hozatal helye alapján kiterjed rájuk a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 2. §-ának hatálya.

A II. rendű terhelt által jogdíjfizetés nélkül telepített szoftverek az alábbi kiadóknak okoztak károkat a feltüntetett mértékben:

1.)	A.	5.900 forint
2.)	A. Inc.	104.900 forint
3.)	M.	270.600 forint
4.)	A2.	13.400 forint
5.)	W.	5.900 forint
6.)	E. B.	14.400 forint
7.)	V. S.	7.900 forint
8.)	c.	2.990 forint

9.) O. S.	5.900 forint
10.) A. S.	7.900 forint
11.) C. G.	7.900 forint
12.) E.	9.750 forint
13.) S.	7.900 forint
14.) C. P.	5.900 forint
15.) 2 Kft	7.900 forint
16.) N. N G.	29.900 forint
17.) E. A.	1.400 forint
18.) L.	6.900 forint
19.) A3.	1.990 forint
összesen:	518.430 forint

A fenti kiadók közül a M. C. képviselőjében eljáró S. Ügyvédi Iroda polgári jogi igényt terjesztett elő.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Veszprém Megyei Főügyészség a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjában írt okból, egyaránt a terheltek javára terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, az I. rendű terhelt esetében a szerzői jog megsértése vétsége [Btk. 385. § (1) bekezdés], a II. rendű terhelt esetében pedig a 19 rendbeli szerzői jog megsértésének vétsége [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés] miatt megállapított bűnösség miatt, felmentés és a szabadságvesztések enyhítése érdekében.

Ennek indokai szerint az I. rendű terhelt esetében a felrótt cselekmény azért nem bűncselekmény, mert a 153.590 forint összegű vagyoni hátrány okozása mellett nem állapítható meg, hogy a többszörözéssel, illetve lehívással való jogsértés akár közvetett jövedelemszerzési célzattal valósult volna meg. Az I. rendű terhelt cselekménye csupán a díjfizetés nélküli szoftverek számítógépen való tárolása, ami azonban a Btk. 385. § (5) bekezdése szerint 500 ezer forint vagyoni hátrányig nem bűncselekmény.

Mindemellett az indítvány szerint a Btk. 385. § (1) bekezdése szerinti - összefoglalt - bűncselekmény esetében csak az tartozhat a törvényi egység alá, ami már önmagában is meghaladja a bűncselekményi határt, tehát a 100 ezer forintot, ilyet pedig az I. rendű terhelt esetében az irányadó tényállás nem tartalmaz.

A II. rendű terhelt esetében valóban van egy-egy, külön-külön 104.900 forint és 270.600 forint összegű vagyoni hátrányt okozó jogsértés, ami azonban összesen szintén nem éri el az 500 ezer forintot, ezért esetében is érvényesül a Btk. 385. § (5) bekezdése szerinti büntethetőséget kizáró ok.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1892/2014/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt mindkét terhelt tekintetében fenntartotta. Annak alapján az I. rendű terheltnek a Btk. 385. §

(1) bekezdésébe foglalt szerzői jog megsértésének vétsége, a II. rendű terheltnek pedig a 19 rendbeli, a korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdésébe ütköző szerzői jog megsértésének vétsége miatt emelt vád alóli felmentését, valamint büntetésük enyhítését és a magánfél részére fizetendő kártérítésre kötelezések mellőzését indítványozta.

Álláspontja szerint - a 6/2009. BJE-ből következően - az önmagában szabálysértési értékre - tehát százezer forintot meg nem haladó összegre történő - elkövetés nem ad alapot a bűncselekmény-egység, így az összefoglalt bűncselekmény megállapítására.

Ezért azok a cselekmények, amelyek a százezer forintos elkövetési értéket nem haladták meg, nem képezik az (1) bekezdés szerinti összefoglalt bűncselekmény esetében a bűnösség alapját sem.

A Legfőbb Ügyészség szerint a II. rendű terhelt esetében a Btk. 2. §-át is megsértette a másodfokú bíróság, amikor a cselekményt az 1978. évi IV. törvény szerint minősítette, e törvény ugyanis a jelenleg hatályos Btk. 385. § (5) bekezdésében foglalthoz hasonlatos - vagy más, jelen esetben a terhelt büntetlenségét eredményező - büntethetőséget kizáró okot a szerzői jog megsértés kapcsán nem tartalmazott.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

Ezen a Legfőbb Ügyészség képviselője a Veszprém Megyei Főügyészség indítványát indokolásának kiegészítésével együtt, változtatás nélkül tartotta fenn.

Az I. és a II. rendű terheltek védői a felülvizsgálati indítvány irányával és tartalmával is egyetértettek. Mindketten - védenek nekik az elkövetéskor büntetlen előéletére is figyelemmel - a terheltek részbeni felmentése mellett büntetéseik jelentős enyhítését, ezen belül az I. rendű terhelt védője - védenek feltáró jellegű beismerő vallomásra is figyelemmel - pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány mindkét terhelt tekintetében a következők szerint alapos.

A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, ami a jogerős ítélettel szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében megjelölt anyagi és eljárásjogi okból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

A felülvizsgálati eljárás során a felülbírálat - az indítványhoz,

- a jogerős határozatban megállapított tényálláshoz és
- főszabályként a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályokhoz kötött. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

Az indítványban hivatkozott Be. 416. § (1) bekezdésének a) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályának megsértése miatt került sor.

Ide tartozik - egyaránt és értelemszerűen -, ha a büntetőjogi felelősség megállapítása

- bűncselekmény hiányában,
- a büntetőjogi felelősségre vonás akadályának figyelmen kívül hagyásával, avagy
- a Btk. 2. §-ának téves alkalmazásával történt.

Az elkövetéskor hatályban volt Btk. 329/A. § (1) bekezdése szerint a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének vétségét az követi el, aki másnak a szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát hasznoszerzés végett, vagy vagyoni hátrányt okozva megsérti.

Az elbíráláskor hatályos Btk. 385. § (1) bekezdése szerint a törvény a másnak vagy másoknak a jogát vagy jogait vagyoni hátrányt okozva történő megsértését rendeli büntetni.

A büntetés mértéke mindkét törvény szerint 2 évig terjedő szabadságvesztés.

Ugyanakkor az elbíráláskori büntető törvényhely (5) bekezdése szerint nem valósítja meg az (1) bekezdés szerinti bűncselekményt, aki másnak vagy másoknak a szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát vagy jogait

- többszörözéssel vagy lehívásra történő hozzáférhetővé tétellel sérti meg és
- a cselekmény jövedelemszerzés célját közvetve sem szolgálja.

A 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 459. § (6) bekezdésének a) pontja, valamint a Btk. 462. § (2) bekezdésének d) pontja összevetett értelmében pedig a Be. 385. § (1) bekezdése alá a százezer forintot meghaladó, de ötszázezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrány okozása tartozik.

Ilyen a korábbi törvényben nem volt, s ez már eleve indokolja -

legalábbis a szerzői jog megsértése kapcsán - a Btk. 2. § (2) bekezdése nyomán az új büntető törvény alkalmazását.

Az elbíráláskori törvény szóhasználatából következően ekként a passzív alanyok többségét, és minden egyes passzív alany több megsértett jogát egyszerre, együtt büntetendőség alá helyező megfogalmazásból, szövegezésből következően megállapítható, hogy - amint azt a Legfőbb Ügyészség is kifejtette - a Btk. 385. § (1) bekezdése szerinti bűncselekmény törvényi egység, összefoglalt bűncselekmény.

Az összefoglalt bűncselekmény ugyanannak a bűncselekménynek többszöri, avagy több sértett sérelmére való elkövetése, megfogalmazásának indoka, hogy a halmazati büntetés a jogalkotói szándéknak nem megfelelő.

Ehhez képest - értelemszerűen, és általában - az összefoglalt bűncselekmény eredménye az alkotóelemét képező bűncselekményekhez képest súlyosabb büntetési tétel.

Ha azonban az összefoglalt bűncselekmény a korábbihoz képest nem vezet súlyosabb megítéléshez, akkor az összefoglalt bűncselekmény valójában olyan egység, amin belül közömbössé válik az egyszeri és a többszöri megvalósítás.

Ez esetben - az értékhatárok között - közömbös, hogy az egyes értékhatár-sáv hány sértett, illetve hány jog megsértése révén merül ki, másrészt viszont, ez értelemszerűen a sérelmezett értékek összeadását is jelenti, s amennyiben az összeg eléri a sávhatárt, akkor a magatartás súlyosabb megítélés alá kerül.

Kétségtelen, hogy - amint azt a Legfőbb Ügyészség is kifejtette - a 6/2009. BJE számú jogegységi határozat indokolásának III/3/c) pontja szerint az anyagi halmazatot kizáró ún. összefoglalt bűncselekmény esete kapcsán rögzített, miszerint „az elkövető egymástól elkülönülő - és egyébként anyagi halmazat megállapítására alkalmas - cselekményeit a törvény kötelező rendelkezése folytán egységként kell minősíteni”.

A BJE azonban nem rögzíti, hogy az összefoglalt bűncselekmény összetevője feltétlen önmagában is bűncselekmény, másrészt a Btk. 385. § esetében arról van szó, hogy az összefoglalt bűncselekmény összetevőiből külön-külön, a megfelelő elkövetési érték elérése

mellett bűncselekmény lehet.

Nem hagyható figyelmen kívül ugyanis az sem, hogy a Btk. 385. § (1) bekezdésével elvágólag határos, a szabálysértésekről szóló 2012. évi II. törvénynek (a továbbiakban: Szabs. tv.) - elbíráláskor már ugyancsak hatályos - 238/A. § (1) bekezdés a) pontja szabálysértési tényállásként büntetni rendeli ugyanezt a magatartást, amennyiben azt az elkövető százezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva valósítja meg. A hivatkozott törvényhely (3) bekezdése pedig erre az esetre a Btk. 385. § (5) bekezdésével azonos tartalmú szabálysértési felelősségre vonást kizáró okot határoz meg.

Valójában tehát arról van szó, hogy a jogalkotó által választott szabályozási technika szerint - eltekintve most a felelősséget kizáró rendelkezéstől - minden szerzői jogi visszaélés jogellenes, és a fenyegetettség egyenesen nő a vád alá vont jogsértés vagyoni hátrány összegével, függetlenül a megsértett alany, illetve jog számától.

Ez valóban speciális vonás az összefoglalt bűncselekmény eddigi fogalmához képest, és leginkább az érték-egybefoglalással mutat rokonságot, amikor az érték-összeszámítás nem az egységbe foglalás következménye, hanem a büntetendőség alapja.

Ugyanakkor kétségtelen, hogy - szemben a Szabs. tv. (tulajdon elleni szabálysértésekről szóló) 177. § (6) bekezdésével - nincs kifejezett törvényi rendelkezés az érték-egybefoglalásra, ekként az nem is válhat a büntetendőség alapjává, legfeljebb következménye lehet annak.

Ebből pedig az következne, hogy - ilyen törvényi rendelkezés hiányában - a Btk. 385. § (1) bekezdése szerinti összefoglalt bűncselekmény esetében a büntetendőség alapja csak az olyan cselekmény lehet, amely önmagában is százezer forintot elérő vagyoni hátrányt okoz. Ellenkező álláspont pedig azt eredményezné, hogy bizonyos cselekmények egyszerre kerülnének ki mind - önállóan vizsgálva - a szabálysértési, mind - összeszámítva - a büntetőjogi felelősséget kizáró ok hatálya alól.

Itt van viszont jelentősége annak a szabályozásnak, ami 100 ezer forint alatti vagyoni hátrányt okozó elkövetésnél a szabálysértést is közömbössé teszi a hivatkozott, szabálysértési felelősséget kizáró ok alapján. Mind az új Btk., mind pedig a Szabs. tv. szerinti rendelkezés pedig jelen ügyben a jogerős elbíráláskor már

hatályban volt.

Mindez tehát a konkrét esetben azt jelenti, hogy az I. rendű és II. rendű terhelt esetében egyaránt valóban arról van szó, miszerint az irányadó tényállás szerinti magatartásuk esetében számukra - e bűncselekmény kapcsán - az elbíráláskori törvény a kedvezőbb. A terheltek magatartása a bűnösség alapjául beszámítható rész-cselekmények elkövetési értékének figyelembevételével az I. rendű terhelt esetében nem is okozott - büntetőjogi felelősség alapjául szolgáló, ekként tényállásszerű - vagyoni hátrányt, a II. rendű terhelt esetében pedig a 100.000-500.000 forint közötti sávban marad.

Így az I. rendű terhelt esetében a terhére rótt cselekmény nem bűncselekmény, a II. rendű terhelt esetében pedig megvalósult a Btk. 385. § (5) bekezdése szerinti büntethetőséget kizáró ok. Ekként az e bűncselekmény miatt emelt vád alól mindkettőjüket - a jelenleg hatályos Btk. alkalmazásával - fel kell menteni.

Mindemellett rámutat a Kúria arra, hogy következetes ítélkezési gyakorlat, miszerint, amennyiben az elbíráláskori törvény szerint a felrótt cselekmény nem bűncselekmény, akkor ennek jogi konzekvenciája mellett az elkövetéskori törvény alkalmazása egyebekben nem jelenti a vegyes alkalmazás tilalmának megsértését (BH 2013.232.; BH 1995.72.).

Jelen ügyben is erről van szó mindkét terhelt esetében.

Így tehát a másodfokú bíróság akkor tévedett, amikor az I. rendű terheltet a Btk. 385. § (1) bekezdésében írt bűncselekmény miatt emelt vád alól nem mentette fel, a II. rendű terhelt esetében pedig akkor, amikor nem tért át - a felmentő rendelkezés meghozhatósága érdekében - legalábbis ezen cselekmény kapcsán az elbíráláskor hatályos jogszabály alkalmazására.

Ugyanakkor a Kúria a Legfőbb Ügyészség indítványával szemben nem menthette fel a II. rendű terheltet az ellene 19 rendbeli, a korábbi Btk. 329/A. §-ának (1) bekezdésébe ütköző szerzői jog megsértésének vétsége miatt emelt vád alól, mert az elítélés a korábbi Btk. rendelkezéseinek - a fentebb írtak szerint - megfelelne. E cselekmények tekintetében tehát a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján - ugyancsak a kifejtettek szerint - az elbíráláskor hatályos Btk. 385. § (1) bekezdését kellett alkalmazni, és ennek alapján már meghozható a felmentő rendelkezés.

Ekként a Kúria a felülvizsgálati indítványnak helyt adott, és a megtámadott jogerős ítéletet a Be. 427. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megváltoztatta.

Az I. és a II. rendű terheltet az ellenük szerzői jog megsértésének vétsége [Btk. 385. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól a Be. 331. §-ának (1) bekezdése alapján - az I. rendű terheltet a Be. 6. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti okból, bűncselekmény hiányában, a II. rendű terheltet a Be. 6. § (3) bekezdés c) pontjában írt okból, a Btk. 15. § h) pontjára és a Btk. 385. § (5) bekezdésére figyelemmel - felmentette.

A bűnösség körének szűkülésére figyelemmel enyhítette az I. rendű terhelt fogházbüntetését, a próbaidő mérséklésére azonban a terhelt terhén fennmaradt cselekmények jellegére és tárgyi súlyára figyelemmel nem látott törvényes okot.

A másodfokú bíróság az I. rendű terhelt szabadságvesztésének végrehajtását - tartamának felemelése mellett - próbaidőre felfüggesztette. Elmulasztotta azonban a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzését, noha annak alkalmazásának a Btk. 61. § (1) bekezdésében foglalt alapfeltétele a végrehajtandó szabadságvesztésre történő elítélés. Mivel a Kúria csak törvényes büntetést szabhat ki, ezt pótolhatta és pótolta is annak ellenére, hogy azt a felülvizsgálati indítvány kifejezetten nem támadta.

A II. rendű terhelt esetében a részfelmentés ellenére sem volt törvényes lehetőség a szabadságvesztés tartamának mérséklésére tekintettel arra, hogy a terhelt terhén fennmaradt bűncselekmény önmagában is kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. Így a jogerős ítéletben alkalmazott 1 évi börtönbüntetés kiszabása is csak az ún. „enyhítő szakasz” [korábbi Btk. 87. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pont] teljes kimerítésével volt lehetséges, ez - mivel a terhelt nem bűnsegéd és cselekménye nem kísérlet - már semmilyen módon nem mérsékelhető tovább.

Mivel azonban az elkövetési idő 2010. május 1. utáni, a próbaidő tartamát a korábbi Btk. 89. § (2) bekezdése szerint a Kúria a törvényi minimumra enyhítette.

E terhelt terhén csak egy bűncselekmény maradt, így a korábbi Btk. 85. § (1) és (3) bekezdése szerinti halmazati büntetésre utalást is mellőzni kellett.

A részfelmentésre figyelemmel az I. rendű terhelttől lefoglalt A., és a II. rendű terhelttől lefoglalt P. P. számítógépek merevlemezei elkobzásának a korábbi Btk. 77. § (1) bekezdés a) pontjában írt

feltételei megszűntek; ezért a Kúria azt mellőzte, lefoglalásukat a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és a (2) bekezdés szerint tulajdonosaiknak rendelte kiadni.

A rendkívüli perorvoslatban történt felmentésre tekintettel megváltoztatta a Kúria a polgári jogi igényre vonatkozó döntést is; azt mindkét terhelttel szemben - a Be. 335. § (1) bekezdés második mondatának második fordulata szerint - egyéb törvényes útra utasította.

A Be. 338. § (2) bekezdése és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a felmentéssel érintett cselekményekhez kapcsolódó bűnügyi költséget az állam viseli; ennek megfelelően a költséget már megfizetett II. rendű terhelt részére a Be. 585. § (1) és (3) bekezdése szerint elrendelte annak a mindenkori törvényes kamatokkal emelt visszatérítését is.

Egyebekben a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a szerint hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálat során felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 429. § (1) bekezdés zárófordulata alapján rendelkezett.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2015. február 10.

*Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k.
előadó bíró, Dr. Belegi József s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*tisztviselő
MV*